

TEMA

Turisme i dona

Son diversos els fóruns i universitats que tenen càtedres i estudis sobre el gènere. De fet la Universitat de les Illes Balears ha anat organitzant diferents cursos d'estiu sobre estudis de gènere des de mitjans dels anys noranta del segle passat

Género, comunicación y turismo

♦ Empar Isabel Bosch Sans *

La Universitat de Sevilla, en col·laboració con la Universitat Autònoma de Barcelona y la Universidad del Estado de México, organizan el próximo mes de abril en Sevilla la III Conferencia Internacional sobre Género y Comunicación, que, en esta edición, se centra en la importancia de los me-

dios de comunicación como vehículo para la concienciación y educación de la ciudadanía en cuanto a respeto a la diversidad de género e identidad.

También la Universitat de les Illes Balears abordó en el último Seminario sobre Turismo y Medios de Comunicación, hace unos meses, cuestiones tales como la influencia de los medios de comunicación locales en la representación icónica de género y su evolución en las décadas de los 70 y 80.

Las Islas Baleares constituyen una fuente, si no inagotable, al menos sí notable, de investigación en el ámbito de género y comunicación precisamente por la influencia de las turistas, que no de los turistas que, a partir de la década de los setenta, viajaron a Mallorca y a las demás Islas Baleares para disfrutar del sol y del mar ajenas a las costumbres y cultura represivas del lugar donde veraneaban. La forma de ser y, sobre todo, de vestir de esas

turistas impactó en la sociedad insular franquista, que no daba crédito a lo que sus propios ojos veían en las playas, hasta el momento preservados los cuerpos de presuntas miradas impúdicas por escrupulosos bañadores, ni a lo que veían en los locales de ocio nocturnos, hasta entonces reservados a varones y, opcionalmente, a parejas unidas por el sacramento del matrimonio.

Este impacto cultural fue recogido por los medios de comunicación locales, que, de alguna forma, actuaron como ese vehículo de nueva conciencia social y educacional objeto de estudio en el congreso internacional sobre género y comunicación que va a celebrarse en abril en Sevilla. Allí estará la UIB.

* Màster en comunicació: els reptes de la comunicació en el segle XXI i doctoranda.

TEMA

La Història com a recurs de ficció

Des de sempre els guionistes i productors de televisió s'han adonat del poder de contar la història d'un personatge o d'un esdeveniment històric, ja sigui de diferents períodes històrics com Jo Claudi o Norte i Sur, a d'altres que contenen moments històrics més recents com Aquells meravellosos anys o Cuéntame. Totes tenen en comú que reberen i reben el favor del públic.

Sèries històriques

♦ Josep M Buades *

Ja és quasi un clíxé afirmar que vivim una època daurada de les sèries de TV. L'obstinació de Hollywood en la producció de blockbusters, més preocupats per un ràpid retorn de la inversió multimilionària en efectes especials que no per criteris estrictament artístics, ha fet que els millors guionistes de cinema s'ha-

gin refugiat en la televisió. Si a això li afegim la proliferació de productors, com HBO o Netflix, preocupats per la qualitat, no és estrany que les bones sèries hagin tingut un terreny fèrtil.

Personalment, no som un fan de les sèries. Em costa molt enganxar-me, excepte les de contingut històric (supòs que per deformació professional). D'aquestes, n'hi ha dues en especial que m'han semblat brillants. La primera és la

nord-americana *Mad Men*, que retrata una agència de publicitat de Nova York als anys seixanta. I l'altra és la britànica *Downton Abbey*, una mescla entre *Upstairs, Downstairs* (Arriba y abajo, entre nosaltres) i *Return a Brideshead*, que abraça més d'una dècada al voltant de la Primera Guerra Mundial. Ambdues són excel·lents en les ambientacions, els guions plens de diàlegs (i silencis) demolidors i interpreta-

cions sempre ben conduïdes. Al rerefons dels seus arguments, on sovint pareix que no passa res, batega una tensió constant entre la tradició i la modernitat i una lluita entre els que s'aferran als privilegis del bressol i els que pugnen per ascendir socialment.

Com a historiador, però, el que més m'encanta és la habilitat dels seus productors de reflectir, de manera gairebé imperceptible, la lenta evolució de les mentalitats col·lectives. Mostren, temporada rere temporada, com els canvis en les modes, la música i els mitjans de comunicació provoquen canvis en les relacions interpersonals, sobretot al si de les famílies i amb especial esment al paper que les donen van guanyant en la societat.

* Doctor en Història

TEMA

Un premi merescut

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, fou instituït per Òmnium Cultural l'any 1969 en reconeixement a la trajectòria d'una persona que per la seva obra literària o científica, escrita en llengua catalana, i per l'exemplaritat de la seva tasca intel·lectual, hagi contribuït a la vida cultural dels Països Catalans.

Maria Antònia Oliver, premi d'honor a les Lletres Catalanes

♦ Elisabeth Ripoll Gil *

Ha estat una gran satisfacció rebre la notícia que Maria Antònia Oliver i Cabrer, nascuda a Manacor el 1946 hagi estat guardonada amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

Aquests dies s'ha insistit en tres trets fonamentals: la seva obra li-

terària i fidelitat a la llengua i cultura; el fet que el guardó sigui per a una dona mallorquina; i el fet que, segons les seves primeres declaracions, tornarà a escriure i publicar una nova obra narrativa.

D'aquella escriptora de la generació dels anys setanta que va començar amb novel·les sobre la realitat mallorquina a partir del turisme, hem conegut amb posterioritat, ja en els anys vuitanta, obres del que es denominaria li-

teratura de gènere.

La seva producció ha estat àmplia. Cal destacar el gènere policíac i la novel·la negra. Ha publicat obres en certa manera autobiogràfiques. Ha estat traductora al català d'obres de Virginia Wolf, Robert Louis Stevenson, Mary Rodgers, Mark Twain, Herbert George Wells o Herman Melville entre d'altres. Les seves obres també s'han traduït a altres llengües.

És molt interessant la seva participació en els inicis dels anys vui-

tanta a l'experiència literària del Col·lectiu Ofèlia Dracs. També a la mateixa època va fer una incursió dins la literatura infantil.

Des de la perspectiva del seu estil podem destacar la importància de la narrativa mallorquina i de la rondallística en particular, però també hem de destacar la seva evolució, els diferents estils i la seva professionalització en el món de la literatura i en certa manera del periodisme, on a més de col·laboradora de diferents diaris i revistes, també va fer diferents guions televisius per a TV3 i el circuit català de TVE.

En aquest sentit, també cal destacar un llibre reportatge sobre les Illes Balears, en col·laboració amb el fotògraf Toni Catany.

L'escriptora és també significativa d'un temps, d'un país i de la percepció d'una realitat canviant.

* Doctoranda en Història - FPU

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets

Antoni Vives
Reus

Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)